

پرسش ۶۵۷: تفسیر آیهی: (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ...)

السؤال/۶۵۷: بسم الله الرحمن الرحيم

ما تفسیر الآیة الکریمة؟ (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) [التوبة: 155].

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

المرسل: زینب - الامارات

بسم الله الرحمن الرحيم

تفسیر این آیهی کریم چیست؟ (و خداوند قومی را که هدایت کرده است گمراه نمی‌خواهد، تا برایشان روشن کند از چه چیز باید بپرهیزند، که خدا بر هر چیزی دانا است) [التوبة: 155].

و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

فرستنده: زینب - امارات

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

(وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) [التوبة: 155].

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الاثمة و المهديين و سلم تسليماً.

(و خداوند قومی را که هدایت کرده است گمراه نمی‌خواهد، تا برایشان روشن کند از چه چیز باید بپرهیزند، که خدا بر هر چیزی دانا است) [التوبة: 155].

(وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ): الله هدى خلقه منذ أول يوم بأن عين خليفة له في أرضه وأوحى لهم تعيين خليفته في أرضه وشخصه لهم ليتقوا الله بطاعة خليفته في أرضه، فما كان الله ليضيع الناس بعد أن هداهم منذ اليوم الأول، بل في كل زمان يبين لهم سبيل التقوى (حتى يبين لهم ما يتقون)

(و خداوند قومی را که هدایت کرده است گمراه نمی‌خواهد) : خداوند مخلوقاتش را از همان روز اول با تعیین جانشین و خلیفه‌اش در زمینش هدایت و تعیین خلیفه‌اش در زمینش را به آنان وحی نمود و او را برایشان مشخص فرمود، تا با اطاعت از جانشینش در زمینش، تقوای الهی پیشه کنند. بنابراین شایسته نیست خداوند پس از این که از همان روز اول مردم را هدایت فرمود، آن‌ها هلاک و نابود کند؛ بلکه در هر زمان، راه پرهیز و تقوا را برایشان بیان می‌دارد: (تا برایشان روشن کند از چه چیز باید بپرهیزند).

فبيعت الله فيهم خليفة له في أرضه وينص عليه من خلال وصية الخليفة السابق، وأيضاً يوحى الله لعباده المكلفين ويشخص لهم خليفته في أرضه؛ (قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيداً بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبيراً بَصِيراً) [الإسراء: 96]، أي يشهد عند المكلفين لخليفته ويعرفهم به بالوحي بالرويا في النوم واليقظة (حتى يبين لهم ما يتقون).

أحمد الحسن - ربيع الثاني/ 1433 هـ

خداوند خلیفه‌اش را در زمینش میانشان مبعوث می‌کند و از طریق وصیت جانشین پیشین، بر او تصریح می‌فرماید. هم‌چنین خداوند به بندگان مکلفش وحی می‌کند و خلیفه‌اش در زمینش را برایشان مشخص می‌گرداند: (بگو شهادت خدا میان من و شما

کافی است؛ زیرا او به بندگانش آگاه و بینا است) [الإسراء: 96]؛ یعنی برای خلیفه‌اش نزد مکلفین گواهی می‌دهد و او را با وحی به آنان به وسیله‌ی رؤیا در خواب و بیداری معرفی می‌کند: (تا برایشان روشن کند از چه چیز باید پرهیزند).

احمدالحسن - ربیع الثانی ۱۴۳۳ هـ

